

လှိုင်စာပေ

ဗြဟ္မလင်္ခင်

မေ့သည့်ဦးပန်း

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

မောင်

အချစ်ဆိုတာ ဥပဒေမရှိဘဲ ကြီးစိုးတာမှန်ပေမဲ့ အသက်နဲ့ လူလုပ်
တာ မဟုတ်ဘဲ အရှက်နဲ့ လူလုပ်တာဖြစ်တဲ့ ကျွန်မကတော့ အချစ်တစ်ခု
ကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့ အတွက် ပြိုင်ဘက်တွေကို ယှဉ်ပြိုင်တဲ့ အခါ သိက္ခာရှိစွာနဲ့
ပဲ သစ္စာတရားတစ်ခုတည်းကိုသာ လက်ကိုင်ပြုပြီး ယှဉ်ပြိုင်ရဲပါတယ်
မောင် ။

အဲဒီ သစ္စာတရားကတော့ ... ကျွန်မဘဝမှာ ကျွန်မရဲ့ သည်းဦးပန်း
မောင်တစ်ယောက် တည်းကို သာ စွဲမြဲယုံကြည်စွာနဲ့ ချစ်ခဲ့ခြင်းဆိုတာပါ
ပဲ။

ယွန်းပန်းချီ

အပိုင်း (၁)

အခန်း (၁)

အိမ်သို့ပြန်၍ အဝတ်အစားလဲဖို့ အချိန်ကမပေး။ ပွဲမပြီးခင်တော့ ရောက်အောင်သွားဖို့ လို သည် ။

သူ့ဘဝအတွက် အရေးကြီးဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အငြိမ့်အငြင်ကိုတော့ မခံရဲ။ ပြိုင်ဘက်တွေက လည်း ရှိနေသည် ကိုး။ ခက်တာက သူကလည်း ခုလိုပွင့်လင်းရာသီဆိုလျှင် မအားလပ်နိုင်အောင် အလုပ်များ သည် ။ နိုင်ငံခြားသား ဧည့်သည် များကို ညဘက် ရွှေတိဂုံဘုရားပို့ပေးပြီး သူတို့ တည်းခိုရာ ဟိုတယ်သို့ ပြန်ပို့ပေးခဲ့တော့ပဲ ည (၉) နာရီ ထိုးလုလု ဖြစ်နေလေပြီ။

ယွန်းပန်းချီ ပင့်သက်ရှိုက်လိုက်မိသည် ။

သူ့ရင်ထဲက မင်းသားအိမ်သို့ရောက်တော့ ၉ နာရီခွဲသွားလေပြီ။ ည ၆ နာရီမှ ၁၀ နာရီဟု ဖိတ်စာထဲပါသဖြင့် ယွန်းပန်းချီ အချိန်မီရုံလေး ရောက်သွားလေသည် ။ မီးရောင်စုံအောက်၌ ထွန်းလင်းနေသော မြက်ခင်းပြင်ပေါ်၌ ခင်းကျင်းပြင်ဆင်ထားသည့် ဧည့်ခံပွဲတွင် ဗလာဇာတ်ခင်းနေ သော စားပွဲဝိုင်းအများ စုက ကြီးစိုးနေလေသည် ။

လူရှိနေသော စားပွဲဝိုင်းက ၃/၄ လုံးမျှသာ ရှိတော့သည် ။ ယွန်းပန်းချီ၏ ကားသံကြောင့် လူရှိနေသော စားပွဲဝိုင်းများမှ မျက်လုံးများက ယွန်းပန်းချီထံသို့ ဆိုက်ရောက်လာသည် ။

ယွန်းပန်းချီ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည် ။

သူ့ရင်ထဲက မင်းသားက သူ့ထံသို့ လျှောက် လာပြီ။ အချက်တစ်ချက် တည်းနဲ့ ပင် ယွန်းပန်းချီ လာရကျိုးနပ်သွားလေပြီဟု ထင်လိုက်သည် ။

"ခင်ဗျား နောက်ကျတယ်"

"ဧည့်သည် တွေကို ရွှေတိဂုံ ပို့ပေးနေရလို့ လေ"

လက်တစ်ကမ်းအကွာ၌ ဆုံမိကြသည်။ ။

"ရှင့်အတွက် မွေးနေ့လက်ဆောင်"

လက်ဆောင်ပေးခြင်း သည်းခံပါလို့ ဖိတ်စာထဲမှာ ပါတယ် ခင်ဗျား မ
ဖတ်လိုက်မိဘူးထင် တယ်"

"ဖတ်ရပါတယ် ဒါပေမဲ့ ရှင်လက်ဆောင် လက်မခံချင် မယူချင်တဲ့ ဧ
ည့်သည် တွေထဲမှာ ကျွန်မ မပါဘူးထင်လို့ ပါ"

"ခင်ဗျား အဲဒီလို ယူဆတယ်လား"

သူ၏ မျက်ဝန်းရွန်းလဲ့တောက်ပမှုက ယွန်းပန်းချီ၏ ရင်ခုန်သံစဉ်
များကို ပို၍ မြန်ဆန်သွားစေ သည် ။ သူက ယွန်းပန်းချီပေးသော ပန်းစ
က္ကုနှင့် သေသပ်စွာထုတ်ထားသော ဗူးလေးကို လှမ်းယူ လိုက်ပြီး Thank
You ဟု ဆိုပြီးနောက်

"အပြင်ဝိုင်းတွေက အရည်ဝိုင်းတွေပဲ ရှိတော့တယ်။ ခင်ဗျားကို ကျွန်
တော့် မိခင်နဲ့ မိတ်ဆက် ပေးမယ် အိမ်ထဲမှာ ပဲ စားလိုက်ရအောင် ဖြစ်မ
လား"

"ဖြစ်ပါတယ် မွေးနေ့ရှင် နေရာချထားပေးရာမှာ ဧည့်သည် ကနေရ
မှာ ပဲပေါ့"

ယွန်းပန်းချီသည် ငယ်စဉ်ကတည်းက လူမကြောက်တက်။ အဘွား
လုပ်သူက "အရဲအားမကိုး နဲ့ နော် ။ မိန်းမသားဆိုတာ ထိလွယ် ရှလွယ်
တယ် ပွင့်ဖတ်လေးတွေလိုပဲ ထိမိတာနဲ့ ကြွေကျသွားနိုင် တယ် ဘာမှတ်
လို့ လဲ ပေါက်ကျော်မရဲ့ " ဟု မကြာခဏ ပြောလေ့ရှိသည် ကို အမှတ်ရ
မိလေသည် ။

သူ့သူငယ်ချင်းများက ဘုန်းခန့်ကျော်ကို လှမ်းပြောကြသည် ။ ပြောသည် ထက် နောက်ပြောင် ကြခြင်း ဖြစ်သည် ။

"ဟေ့ကောင် ဘုန်းခန့် လာလေကွာ မင်းဒီလို လုပ်သွားလို့ ဘယ်ရမလဲ"

"ဟုတ်တယ် တို့ နဲ့ မိတ်ဆက် ပေးဦးမှာ ပေါ့"

သူတို့ မကြားချင်ယောင်ဆောင်ရင်း အိမ်ကြီးထဲ ဝင်လိုက်သည် ။
ယွန်းပန်းချီ၏ ဝတ်စား ဆင်ယင်မှုကတော့ သာမန်အနေအထားပင် အလုပ်ခွင်ကနေ တန်းလာခဲ့ရသည် ။

ယွန်းပန်းချီသည် မီးခိုးရောင် အဖျော့အရင့်ကိုသာ မရိုးတန်း ဝတ်ဆင်တက်သည် ။

ယနေ့လည်း မီးခိုးနုရောင် ပိုးသားဝမ်းဆက်ကိုသာ ဝတ်ဆင်ထားသည် ။ လက်ဝတ်လက်စား ကလည်း ခဲဖောက်ပုလဲကို စိန်မှုန်လေးများ ဝန်းရံထားသည့် လော့ကတ်နှင့်ဆင်တူ လက်စွပ်ကလွဲ၍ ဘာမှ အပိုမပါ ။ လက်၌ လက်ပတ်နာရီ တစ်လုံးတည်းသာ ရှိသည် ။

"အိမ်ထဲကတော့ အမျိုးနဲ့ မေမေ့သူငယ်ချင်းတွေပဲ ရှိတော့တာ"

ဘုန်းခန့်ကျော်က သူ့ကို ငဲ့စောင်းကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည် ။

တွေ့ရပြီ။

ချောမောကျက်သရေရှိသော အမျိုးသမီးကြီးကို ဘုန်းခန့်ကျော်၏ မိခင်ဟု ယွန်းပန်းချီတန်း သိလိုက်သည် ။ ရုပ်ချင်းဆင်သည် ကိုး။

ဘုန်းခန့်ကျော်သည် အမေတူသားဖြစ်သည် ။

"မေမေ သားတစ်လောက ခဲရောင်ကားဝယ်လာတုန်းက မင်းကား

ထွက်ပျံ့မလားဆိုတာလေ မှတ်မိသေးလား"

"အင်း မှတ်မိတယ် သား အဲဒီကားဝယ်လိုက်တဲ့ မိန်းကလေးဟာ သူ
ထင်တယ်"

ဘုန်းခန့်ကျော်၏ မိခင်သည် လည်း အင်မတန် ပါးနပ်ထက်မြက်
သော အမျိုးသမီးဖြစ်သည်။ ။ ပါပါတို့ အရွယ်ကဲ့သို့ပင် အသက် ၄၅
ဝန်းကျင်သာ ရှိအုံးမည်။

အလှတွင် ခန့်ညားမှု စွက်ဖက်သည့် အရွယ်ဖြစ်၍ အင်မတန် ကျက်
သရေရှိလေသည်။ ။

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်တီ"

"ကျေးဇူးပြုပြီး အဒေါ်ကို အဒေါ်ဖြစ်ဖြစ် ဒေါ်လေးဖြစ်ဖြစ် သုံးပါ
လား မိန်းကလေး"

"ဪ ဟုတ်ကဲ့ပါ ဒေါ်လေး"

ယွန်းပန်းချီကတော့ နိုင်ငံခြားသားဧည့်သည် များ နှင့် နိစ္စဒူဝ ဆက်
ဆံနေရသဖြင့် ဆက်ဆံရေး ကတော့ သူ့အကြိုက် လိုက်လျော
တက်သည်။ ။ ဘုန်းခန့်ကျော်က

"မေမေ သူက ယွန်းပန်းချီတဲ့ (Tour Guide) လုပ်တယ်"

(Tour Guide) ဟူသော နေရာအရောက်တွင် ဘုန်းခန့်ကျော်၏ မိခင်
မျက်နှာပျက်ယွင်းသွား သည် ကို မျက်စိလျင်ပြီး လူကဲခတ်ကျွမ်းကျင်
သော ယွန်းပန်းချီက တွေ့မြင်ဖြစ်အောင် တွေ့မြင် လိုက်လေသည်။ ။

ဗိုင်းကောင်းကျောက်ဖိနပ်ခွဲပုံရသော ဘုန်းခန့်ကျော်မိခင်အနေဖြင့်
သူ့အား (Tour Guide) ဟူ သော စကားတစ်ခွန်းဖြင့် အထင်သေးသွားပုံ

ရသည်။ ။

"ခုမှ ရောက်လာတယ်ဆိုကတည်းက ထူးခြားတဲ့ အလုပ်လုပ်နေတယ်လို့ ခန့်မှန်းပြီးသားပါ။ တို့ များ အနေနဲ့ ကံကောင်းတာက သားချည်းပဲ မွေးထားမိတာပဲ"

ဘာမှ အဆက်အစပ်မရှိသော အကြောင်းပြချက်တစ်ခုဖြင့် သူ့အပေါ် မလိုလားကြောင်း ဖော်ထုတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည် ဟု ယွန်းပန်းချီ အလိုအလျောက် သိ လိုက်လေသည်။ ။

"ကဲ ကဲ ညဉ့်နက်မှာ ကို မကြောက်ဘဲ အေးအေးဆေးဆေးပဲဆိုရင် မင်းဧည့်သည် ကို မင်း ဧည့်ခံလိုက်အုံးပေါ့ သားငယ်။ မေမေတော့ ပင်ပန်းလို့ နားချင်ပြီ ခွင့်ပြုပါအုံး မိန်းကလေး"

သူ့အား ကြည့်ကာ ခွင့်တောင်းတော့လည်း ယွန်းပန်းချီက အပြုံးဖြင့် ခေါင်းညိတ်ကာ

"ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ အဲ ဒေါ်လေး"

သွက်လက်သောလျှာက ထစ်ငေါ့နေရသေးသည်။ ။

ဘုန်းခန့်ကျော်မိခင်က အပေါ်ထပ်သို့ တက်သွားမှ ဘုန်းခန့်ကျော်က

"မေမေက ဒီလိုပဲ မိန်းကလေးဆိုရင် သူ့လိုအိမ်တွင်းပုန်းမျိုးမှ ကြိုက်တာ ကိုင်း လာ ညစာ စားရအောင် အချိန်ပေးနိုင်ပါတယ်နော်"

"မပေးနိုင်တော့ဘူး ကိုဘုန်းခန့် ကျွန်မက ရှင့်မွေးနေ့ကို အဓိက အသိအမှတ်ပြုတယ် ဆိုတာကို ရှင်သိရင် ကျေနပ်ပြီ ခွင့်ပြုပါအုံး မိုးလည်း ချုပ်နေပြီ"

"ကျွန်တော် ခင်ဗျားကား နောက်ကနေ ကားတစ်စီးနဲ့ လိုက်ပို့ပေးမှာ

ပါဗျာ။ မေမေ ပြောသွား တာကို စိတ်ထဲမှာ အမှတ်မထားဘူးဆိုရင် ကျွန်တော်ကျွေးတာကို သုံးဆောင်သွားသင့်ပါတယ်"

ဘုန်းခန့်ကျော်၏ နှုတ်ခမ်းကလေး လှုပ်လိုက်ပုံကအစ ကြည့်၍ ကောင်းသည် ဟု ထင်တက် သော အသံဩဩက ဩဇာသံပါသည် ဟု ထင်မိကာ ရင်ထဲတိတ်တခိုး စွဲလမ်းနေမိသော ယွန်းပန်းချီ က သူ့စကား ကို မလွန်ဆန်နိုင်ဘဲ ခေါင်းညိတ်လိုက်မိလေသည်။ ။

"ကျွန်တော်လည်း မစားရသေးဘူး"

"ဟင် ဒီအချိန်ထိ"

ကျွန်းစားပွဲအရှည်ကြီးတွင် နှစ်ဦးသား နေရာယူလိုက်သည် ။ ရွှေ တောင်ခေါက်ဆွဲ၊ ဖာလူဒါနှင့် အချိုပွဲ အစုံအလင်ဖြစ်သည်။ ။

"ခင်ဗျားကို စောင့်နေတာ ခင်ဗျားလာလိမ့်မယ် ထင်လို့ လေ"

"ဆဌမအာရုံ ရှိတယ်ထင်တယ်"

"ဟုတ်မယ် ထင်တယ်"

စကားကို မထိခလုတ်ထိခလုတ်လေး ပြောရတာကိုက စိတ်ထဲလှုပ် ခတ်ကာ ကြည်နူး မိလေသည်။ ။

ဒါဟာ အချစ်ဟု ဆိုပါက ဘုန်းခန့်ကျော်ကို သူချစ်မိနေပြီဟု ဝန်ခံလို က်ချင်သည်။ ။

သို့သော် ရင်ထဲ၌ သာ။

မိန်းမသားတစ်ယောက်၏ ကာကွဲခြေကိုတော့ သူအပွန်းပဲ့ခံရန် စိတ် မကူးချေ။

"ကြိုက်ရဲ့ လား"

"စားလို့ ရတဲ့ အစားအစာ မှန်သမျှ အကုန်စားပါတယ်။ မရွေးတက်ဘူး"

"သိပ်ကောင်းတယ် ကျွန်တော်လည်း ဒီလိုပဲ ဒါဆို ခင်ဗျားနဲ့ အပေါင်းအသင်းလုပ်ဖို့ သိပ် ကောင်းသွားပြီ"

စားခဲ့ဖူးသမျှ ရွှေတောင်ခေါက်ဆွဲများ အနက် ယခုစားနေသော ခေါက်ဆွဲလောက် ဘယ်အရာ မှ မကောင်းဘူးဟု ပင် မှတ်ယူလိုက်မိလေသည်။ ။

အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ရင်ဝယ်တိတ်တခိုး စွဲလမ်းမိသူကိုယ်တိုင် ဟင်းရည်လေး ထည့်ခတ်ပေး၊ အကျွတ်အကြော်လေးများ ၊ ငါးဖယ်ဖတ်လေးများ ခပ်ထည့်ပေးပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင် စားခွင့်သည် ဒါပထမဦးဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ရရှိသော အခွင့်အရေးဖြစ်သည်။ ။

ထိုအခွင့်အရေးမျိုးကို

တစ်သက်လုံး ရသွားချင်ပါဘိ။

"ခင်ဗျား အစားနည်းတယ်"

ဖာလူဒါကိုသောက်ရင်း ရွှေတောင်ခေါက်ဆွဲ အားရပါးရစားနေသော ဘုန်းခန့်ကျော်ကို ခိုးကြည့်မိရာမှ ရုတ်တရက် သူ့အား ကြည့်ကာ ပြောလိုက်သော ဘုန်းခန့်ကျော်ကြောင့် အကြည့်သူခိုး လူမမိမီ မျက်လွှာချကာ

"ရှင်စိတ်ထင်လို့ ပါ တစ်ပန်းကန်လုံး ကုန်သွားတာပဲ။ အိပ်ယာဝင်ခါနီး သိပ်များများ စားဖို့ မကောင်းဘူးလေ။ ဒါပေမယ့် ဒီတစ်ခွက်လည်း ကုန်အောင်စားမှာ ပါ"

"ဟုတ်ပြီ ကျွန်တော့်အစ်ကို နှစ်ယောက်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်"

"အဖေကကော"

"အဖေမရှိတော့ဘူး ကျွန်တော် ဆယ်နှစ်သားလောက်မှာ ဆုံးသွားခဲ့တယ်။ဒါကြောင့် သားသုံး ယောက်စလုံးဟာ မေမေပဲ အဖေ၊ မေမေပဲ အမေဖြစ်နဲ့ မို့ မေမေ့ကို ချစ်ကြောက်ရိုသေပြီး မေမေ့ စကားမှန်သမျှကို မပယ်ရှားခဲ့ကြဘူး"

ယွန်းပန်းချီရင်ထဲ ထင့်ကနဲ ဖြစ်သွားသည် ။ စောစောက ဘုန်းခန့်ကျော်၏ မိခင်မျက်ဝန်းနှင့် စကားတို့ က ယွန်းပန်းချီ အလုပ်ပေါ်တွင် မနှစ်မြို့သော အရိပ်အယောင်တို့ ပေါ်လွင်နေပြီပဲ။

ဒါကို ကြောက်ရွံ့နေ၍ မဖြစ်။

ယွန်းပန်းချီ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်ချက်အပြည့် ရှိသကဲ့သို့ ကိုယ့်လုပ်ငန်းအပေါ်၌ လည်း တန်ဖိုးထားသည် ။ သို့အတွက် ဘုန်းခန့်ကျော် မိခင် နားလည်သဘောပေါက် လက်ခံလာအောင် လုပ်ပြ ဖို့ ပဲ လိုအပ်သည် ဟု ယွန်းပန်းချီ ခံယူလိုက်သည် ။

"ဒီလိုလုပ်ပါလား ကျွန်တော်တို့ စကားပြောရင်းပြန်ရအောင် ခင်ဗျား ကားကို ကျွန်တော် မောင်းပို့မယ် ကျွန်တော့်ကားကို ဒရိုင်ဘာနဲ့ မောင်းလာခိုင်းလိုက်ပြီး ကျွန်တော်ပြန်မယ် ဖြစ်မလား"

"ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မပဲ မောင်းပါမယ်"

"အဲ့ဒါတော့မဖြစ်ဘူး။ ကျွန်တော်က မိန်းကလေးတစ်ယောက် မောင်းတဲ့ ကားကို မစီးချင်ဘူး။ အားနဲ့တဲ့ မိန်းမသားတစ်ယောက်ကို ကျွန်တော်ကပဲ မောင်းပို့ပေးချင်ပါတယ်"

ယွန်းပန်းချီ ကျေနပ်စွာ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

အိမ်ထဲကထွက်လာစဉ် ဘုန်းခန့်ကျော်က အစ်ကိုတစ်ယောက်နှင့် မိ

တိဆက်ပေးသည်။ ။

"ကိုလတ် လင်းခန့်ကျော်တဲ့ ။ ခန့်ကျော်ဆောက်လုပ်ရေးကို မေမေနဲ့ တွဲလုပ်နေတာ ကိုလတ် ကျွန်တော်ပြောတဲ့ ယွန်းပန်းချီပါ"

"ဟုတ်ပြီ ကိုလတ်မှတ်မိပြီ ညီမ ဝင်လာကတည်းက သတိပြုလိုက်မိ ပေမယ့် မျက်နှာစိမ်း နေလို့ ဘယ်သူမှန်း မှန်းလို့ မရဘူး ဖြစ်သွားတယ် နောက်တွေ့လည်း ခေါ်ပါ ကိုလတ်လို့ပဲ ခေါ်ပေါ့"

ကိုလတ်ခေါ် ကိုလင်းခန့်ကျော်က လက်ကမ်းပေးသော်လည်း ယွန်း ပန်းချီက လက်နောက် ပစ်ကာပင် ပြုံးကာ ဦးညွှတ်နှုတ်ဆက်လိုက် သည်။ ။

"ဟုတ်ကဲ့ ဝမ်းသာပါတယ် ကိုလတ် ကျွန်မ မှတ်ထားပါ့မယ်"

Tourist တွေက လက်ကမ်းပေးတိုင်းလည်း

"ကျွန်မတို့ နိုင်ငံရဲ့ ဓလေ့ထုံးစံအရပဲ နှုတ်ဆက်ပါရစေ။ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်"

ဟု သူပြုံးကာ ဦးညွှတ်နှုတ်ဆက်လေ့ရှိသည်။ ။ ယခုလည်း ထိုနည်း ကိုသာ ကျင့်သုံးလိုက် သည်။ ။ ကိုလင်းခန့်ကျော်ကတော့ ခပ်ပြုံးပြုံးပင် သူ့လက်ကို ပြန်ရုပ်သိမ်းကာ

"ကောင်းပါပြီ ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုတွေမှာ တူညီတဲ့ စိတ်ကတော့ မိန်းမချောလေးတွေကို မှတ်မိလွယ် ခင်လွယ်ခြင်းပဲ ယွန်းပန်းချီ။ ကို ငယ်ကို သိပ်မယုံစားနဲ့ နော်"

"ကျွန်မက ဘယ်သူ့ကိုမှ မယုံချင်နေရမယ် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တော့ ယုံကြည်ပါတယ် ကိုလတ်။ ပြီးတော့ ရုပ်ချောအပြောကောင်းတက်တဲ့ ယောက်ျားတွေအပေါ်ကို သတိထားပြီး ဆက်ဆံတက်ပါ တယ်"

"ဟတ် ဟား ဟား ဟုတ်ပြီ အပြောနဲ့ တင် သဘောကျသွားပြီ။ ကို ငယ်တို့ ညီအစ်ကိုတွေက အစ်မ ညီမ မရှိတော့ ခင်တက်တာပါ။ ယွန်းပန်းချီကို ကိုလတ်ကလည်း ခင်သွားပါပြီ။ ကိုလတ်ကို တွေ့ရင် လည်း ခေါ်နော်"

ဖြူသောအသား နီစပ်စပ်ဖြစ်နေပြီး ပြာလဲ့သော မျက်ဝန်းမှာ ပါ အနီ ရောင်သွေး စွက်ဖက်နေ ခြင်းကြောင့် ယမကာရည် အတော်မှီဝဲထားပြီး ဖြစ်ပုံရသော ကိုလင်းခန့်ကျော်ကို ယွန်းပန်းချီက စကားစ အမြန်ဖြတ် လိုက်သည် ။

"ကျွန်မကို ခွင့်ပြုပါဦး ကိုလတ် နောက်ကျနေပြီ"

"အိုကေ ကိုငယ်လိုက်ပို့ပေးမယ် မှတ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့ ကိုလတ်"

"ဂရုတစိုက် လိုက်ပို့ပေးပါကွာ ဝှတ်နိုက် ညီမလေး ဝှတ်နိုက်"

"ဟုတ်ကဲ့ ဝှတ်နိုက်ပါ ကိုလတ်"

ယွန်းပန်းချီ နှုတ်ဆက်ပြီး ကားရှိရာသို့ လျှောက်ခဲ့လေသည် ။ ကား နားရောက်မှ

"ကိုဘုန်းခန့်ကျော် လိုက်မပို့ပါနဲ့ တော့ ဒီအချိန်မျိုး မကြာခဏ ပြန် နေကျပါ။ ကျွန်မတစ် ယောက်တည်းပြန်တာ ပိုပြီးလျော်ကန်ပါတယ်။ ဘယ်လိုမှ စိတ်မရှိနဲ့ နော်"

"ကောင်းပါပြီ ကျွန်တော်ကလည်း သူငယ်ချင်းတွေကို ဆက်ထိန်းရ ဦးမှာ ဖြစ်နေတယ်။ စိတ်ချရတယ်ဆိုရင် လိုက်မပို့တော့ဘူး"

"ဟုတ်ကဲ့ သွားပြီနော် ပျော်ရွှင်ဖွယ် မွေးနေ့များ စွာကို နှစ်စဉ်ဆက်

တိုက် ပိုင်စိုးနိုင်ပါစေလို့ ကျွန်မ ဆုတောင်းပေးလိုက်ပါတယ်"

"ပေးတဲ့ ဆုနဲ့ ပြည့်ပါစေဗျာ"

ကြည်လင်တောက်ပနေသော မျက်ဝန်းအစုံကို ဥပေက္ခာပြုထားပြီး သာ ပြန်ခဲ့ရသည်။ သူ၏ စိတ်အစဉ်က ဘုန်းခန့်ကျော်အပါး၌ ရစ်ဝဲကျန် ရစ်ခဲ့လေသလားဟု ထင်မှတ်မိလိုက်သည်။

ဘုန်းခန့်ကျော်ကို စတင်တွေ့သည် မှာ သိပ်မှ မကြာလှသေးတာ။ ကားဟောင်းကိုရောင်းပြီး ထပ်ဖြည့်ကာ မော်ဒယ်မြင့်သော ကားတစ်စီး ထပ်ဝယ်တော့ ကားဝယ်ရောင်းလုပ်နေသော ဘုန်းခန့်ကျော် နှင့် ဆုံဆည်းမိကြသည်။

"မီးခိုးရောင်ကရှားတယ် ခဲရောင်ကတောင် လွယ်သေးတယ်။ စက်ကလည်း အာမခံတယ်။ ကျွန်တော့်လက်ထဲ ရောက်တာကြာပြီ။ အစက မထုတ်တော့ဘူးနေတာ။ ကျွန်တော်ပဲ စီးမယ်ဆိုပြီး ခင်ဗျားက ကြိုက်တယ်ဆိုတော့လဲ ..."

ဘုန်းခန့်ကျော်ပြသော အဖြူရောင်ကို စိတ်ဝင်စားဘဲ ဘုန်းခန့်ကျော် စီးလာသော ကားကိုမှ စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

"ကျွန်မကို ရှင်စီးလာတဲ့ ကားကို ထုတ်မယ်လို့ စဉ်းစားရင်တော့ ဈေးစကားပြောကြတာပေါ့ ရှင် မဟုတ်ရင်တော့ ခွင့်ပြုပါဦး ကျွန်မမှာ အချိန်သိပ်မရလို့ပါ"

မိန်းမတစ်ယောက်သည် ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့် မျက်ဝန်းကို ကြည့်ရုံနှင့် ထိုသူ၏ ရင်တွင်းကို ဖောက်ထွင်းမြင်ရောက်နိုင်စွမ်း ရှိလိမ့်မည်ဟု ယွန်းပန်းချီ ကြိုတင်မသိရှိခဲ့ပါ။ ကိုယ်တွေ့ ကြုံမှ သိရှိ လာပြီး ထိုယောက်ျား၏ ရင်တွင်း၌ မိမိအား စိတ်ဝင်စားမှုရှိနေပြီဟူသော ယူဆ

ချက် အားကိုးနှင့် ယတိပြတ်အပြောနှင့် မူလိုက်မိလေသည်။ ။

"အင်း အကြိုက်ချင်းတူတဲ့ သူ ဖြစ်နေပြီဆိုတော့လည်း ကျွန်တော်က အလုပ်ဖြစ်ချင်ပါတယ်။ မိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ်ပေါ့ဗျာ ကျွန်တော်က ဒီ အရောင်ကားမျိုး ထပ်ရှာလို့ ဖြစ်ပါတယ်"

ဟု အစချီကာ ကားအရောင်းအဝယ်လည်း ဖြစ်သွားသကဲ့သို့ လူချင်းလည်း ရင်းနှီးသွား သည် ။

ယွန်းပန်းချီအိမ်ကို ကားလာပို့ ငွေယူပြီး ပြန်သွားပြီးနောက် ၃ ရက် အကြာတွင် သူ့မွေးနေ့ လာ ရောက်ဖိတ်သော ဘုန်းခန့်ကျော်ကို ယွန်းပန်းချီကလည်း သူ့စိတ်ကို လှုပ်ရှားစေသည့်အတွက် မွေးနေ့ ပွဲကို သွားဖြစ်အောင် သွားခဲ့လေသည်။ ။

အခြေအနေအရ ဘုန်းခန့်ကျော်သည် သူ့အား စိတ်ဝင်စားနေပြီ မကြာခင် ချစ်ခွင့်ပန်လာလိမ့် မည်ဟု တွက်ဆပြီးသား ဖြစ်လေသည်။ ။

အိမ်ပြန်ရောက်ပြီး ရေနှေးနှင့်စိမ်ကာ ရေချိုးလိုက်ပြီး အိပ်ယာပေါ် လဲလျောင်းလိုက်သည် နှင့် မိုဘိုင်းဖုန်းကလေး မြည်လာသည်။ ။

ဒိုင်ခွက်မှ ခေါ်သူအမည်ကို တွေ့လိုက်ရသည် နှင့် ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်သည်။ ။

"ဟယ်လို"

"အိပ်ပြီလား ယွန်းပန်းချီ အိပ်ပါ ခင်ဗျားအိမ်ကို ချောချောမောမော ပြန်ရောက်ရဲ့ လား သိချင် လို့ ပါ"

"ရောက်ပါတယ်။ ခုလို ဂရုတစိုက်မေးတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

"ဒါပါပဲ အိပ်တော့ ယွန်းပန်းချီ"

ဖုန်းက ပြတ်သွားလေသည်။

ယွန်းပန်းချီ နှုတ်ခမ်းစုကာ ဖုန်းစက်ခလုတ်ကို ပိတ်လိုက်သည်။

သူကလည်း အလာကြီးပဲ။

မိန်းမများ ၏ စိတ်ခံစားမှုကို သိရှိနားလည်နေပုံပဲ။ ရည်းစားများ နိုင်သည်။

ဒါကအရေးမကြီးပါဘူး။

ရည်းစားဆိုတာ လက်ထပ်သေးတာမှ မဟုတ်တာ။

အဓိက ဘုန်းခန့်ကျော်၏ နှလုံးသားတစ်ခုလုံးကို အခြားသူအတွက် နေရာလပ်မရှိအောင် ယွန်းပန်းချီသာလျှင် နေရာအပြည့် ယူသွားနိုင်ဖို့ ပဲ ဖြစ်သည်။

ယွန်းပန်းချီ ကျေနပ်ပြီး ပြုံးကာ ဝမ်းစောင်ပုံကြီး အောက်ထဲတိုးဝင်ကာ မျက်လုံးစုံမှိတ် လိုက်လေတော့သည်။

အခန်း (၂)

ယွန်းပန်းချီ ပုဂံဘက်သို့ ဧည့်သည် များကို လိုက်ပို့ရမည်။ နိုင်ငံခြား ဧည့်သည် များ နှင့် ခရီးသွား သည့်အခါ၌ အမျိုးသမီးချည်း ၂ ယောက် ၃ ယောက်ဆိုလျှင် ယွန်းပန်းချီက သူ့ကားကို အသုံးပြုပြီး ကားခ၊ ဂိုက်ဒ်လုပ်အားခများကိုပါ ရယူနိုင်သဖြင့် ပင်ပန်းသလောက် အကျိုးရှိသည် ။

ရိုးသားသော၊ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး ရိုးရိုးနှင့်သာ ကြီးပွားခြင်းလောက်နှင့် ကျေနပ်တင်းတိမ် ရောင့်ရဲနိုင်သော မိဘများက ယွန်းပန်းချီအလုပ်ကို လုံးဝသဘောမတွေ့ချေ။

ယွန်းပန်းချီက အင်္ဂလိပ်စာအဓိကယူပြီး ဘီအေဘွဲ့ယူပြီးနောက် နိုင်ငံခြားဘာသာ တက္ကသိုလ် ၌ ကိုရီးယားစကားပြောသင်တန်း ဆက်တက်သည် ။ နောက် tour ကုမ္ပဏီတစ်ခု၌ ဝင်ရောက် အလုပ် လုပ်သည် ။ မိဘများက သဘောမကျသဖြင့် ဘွဲ့ရပြီးသည် နှင့် ဘာအထောက်အပံ့မှ မပေး။

ကိစ္စမရှိ။ ယွန်းပန်းချီက အမည်နှင့် လိုက်ဖက်ညီညာစွာပင် ခိုင်ခန့်လေသည် ။

ယွန်းပန်းချီ၏ ဆေးက ခိုင်ခန့်သည် ။ တော်ရုံနှင့် လွင့်မပြယ်သကဲ့သို့ ယွန်းပန်းချီ အမည်ရှိသူ ကလည်း ရည်မှန်းချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ က ခိုင်ခန့်လေသည် ။ Tour Guide လုပ်ရင်း ကိုရီးယားစ

ကားပြောပါ တက်ခဲ့သည်။ ။

အသက်က အစိတ်ကျော်လာချိန်တွင် ကိုယ်ပိုင်တိုက်ခန်းဝယ်နိုင်သည်။ ။ နောက် ကိုယ်ပိုင်ကား ဝယ်နိုင်သည်။ ။

တိုက်ခန်းကို အချည်းအနှီးမဖြစ်ရအောင် အိပ်ခန်း ၃ ခန်းဖွဲ့ကာ နယ်မှ နေ၍ ရန်ကုန်သို့ တက် ကာ ကိုယ့်တက်လမ်းကိုယ်ရှာကြသူ အမျိုးသမီး အပျိုကြီးများကို တွဲဘက် အငှားတင်ထားသေး သည်။ ။ သူက အိပ်ခန်းတစ်ခန်း ယူထားသည်။ ။ အပြင်ထွက်လျှင် ကိုယ့်အခန်းကို သော့ပိတ်၊ အိမ်ရှေ့ တံခါးမကြီးက သော့မိတ္တူ (၃) ချောင်းနှင့် အတော် အဆင်ပြေသည်။ ။ တက္ကသိုလ်က လက်ထောက် ကထိက တစ်ဦးနှင့် စာရင်းစစ်အရာရှိတစ်ဦး။ သူတို့ အသက်က ၃၀ ပင် စွန်းစပြုနေပြီ။

မိမိတို့ ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို တန်ဖိုးထားကြသူများ ၊ စည်းကမ်းရှိကြသူများ ဖြစ်၍ ယွန်းပန်းချီ အိမ်ခန်းအတွက်လည်း စိတ်ချရသည်။ ။ နိုင်ငံခြားဧည့်သည် များ နှင့် ခရီးမကြာခဏထွက်တက်သော ယွန်းပန်းချီအတွက် အချိန်မရွေး ဝင်ထွက်ခြင်းအတွက် ပတ်ဝန်းကျင်၏ မေးငေါ့ခြင်းကို ခံစရာ မလို အောင် အတူနေသူများ ၏ အရှိန်အဝါက ရှိနေသည်။ ။ ၃ ဦးစလုံးလည်း ကိုယ်ပိုင်လက်ကိုင်ဖုန်းကိုယ်စီ ရှိကြလေသည်။ ။

"ဟော စောစောစီးစီး ဘယ်လဲ"

နံနက် ၅ နာရီလောက်ဆိုလျှင် ကျေးဌာနသာရကာတို့ နှင့်အတူ အိပ်တန်းထတက်သော အစ်မကြီး နှစ်ယောက်က ခရီးဆောင်အိတ် ဆွဲထွက်လာသောသူ့ကို မြင်သည် နှင့် နှုတ်ဆက်လိုက် သည်။ ။

"ပုဂံ အစ်မတို့ ရေ၊ ကိုရီးယားဧည့်သည် တွေနဲ့ "

"ဪ ဘယ်နှစ်ရက်လဲ"

"ပုဂံ ညောင်ဦး မန္တလေးဆိုတော့ တစ်ပတ်ပါပဲ"

"ဒရိုင်ဘာရော ငှားရဲ့ လား"

"ငှားပါတယ် ရုံးကပဲလေ ဦးထွေးပဲပေါ့"

"ကောင်းပါတယ်"

"အစ်မတို့ ဘာမှာ ဦးမလဲ"

"ထုံးစံအတိုင်း ပုန်းရည်ကြီးနဲ့ ဆီးထန်းလျက်ပဲပေါ့။ သနပ်ခါးတုံး
တွေက ရှိသေးတယ်"

"ကြိုတုန်း အပွေးကောင်းလေးတစ်ချောင်းတော့ ဧည့်သည် တွေ ပစ္စ
ည်းနည်းရင် ဆွဲခဲ့ဦးမယ် ကျွန်မသွားတော့မယ်နော်"

"ဟဲ့ ဘုရားရှိခိုးဦးလေ"

"အိပ်ခန်းထဲမှာ ခိုးပြီးပြီ သွားပြီ တဲ့တာ"

ယွန်းပန်းချီက သူတို့ နှင့်စာလျင် ၃-၄ နှစ် ငယ်သဖြင့် ကလေးတစ်
ယောက်လိုပင် ဆက်ဆံ တက်သည် ။ တိုးရစ်တွေရှေ့ဆိုလျင်
သွက်လက်ချက်ချာသော ဟန်ပန်ကို ဣန္ဒြေစွက်ကာ သုံးရသဖြင့် သတိ
ထားရသည် ။ ကျင့်သားရနေတော့ အပန်းမကြီးချေ။

သို့သော် လွတ်လပ်စွာ ရယ်မောလှုပ်ရှားပြီး နေခွင့်ရသော ဤအချိန်
လေးကိုတော့ ပြည့်ပြည့် ၀၀ပင် အသုံးချကာ အောက်ထပ်သို့ ပြေးဆင်း
ခဲ့လေ၏။ ကန်ထရိုက်တိုက်ခန်းရှေ့ ကွက်လပ်၌ ရပ်ထားသော မိမိကား
ထဲဝင်ကာ စက်နှိုးပြီး မောင်းထွက်ခဲ့လိုက်သည် ။

သူတို့ ကုမ္ပဏီကားများ ဂိတ်ထိုးရာ ခြံထဲသို့ ချိုးဝင်လိုက်သည် ။ ဦး

ထွေး အသင့်စောင့် နေသည် ။ ကားကိုဆေး၊ ဆီဖြည့်နေစဉ် ယွန်းပန်းချီ က ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ နေ၍ ကြည့်ရင်း ဟန်းဖုန်းကို ဖွင့် လိုက်လေသည် ။ ကားကိစ္စပြောရင်း တစ်ခါနှစ်ခါ ဆက်ဖူးရုံနှင့် အလွတ်ရနေသော ဂဏန်းများကို နှိပ်လိုက်သည် ။

"ဟယ်လို"

အိပ်ချင်မူးတူးအသံနှင့် ထူးလိုက်သော ဘုန်းခန့်ကျော်အသံကို ကြား လိုက်ရသည် ။

စိတ်ထဲ ပြုံးမိလေသည် ။

"ကိုဘုန်းခန့်ကျော် အိပ်တုန်းထင်တယ် ဆောရီးပဲ ကျွန်မ ဧည့်သည် တွေနဲ့ ပုဂံဘက် ခရီးထွက် မှာ မို့လို့ နှုတ်ဆက်တာလေ"

"ဟုတ်လား မနွေက ဘာဖြစ်လို့ မပြောသလဲ"

"စကားမစပ်မိလို့ ပါ"

"ယွန်းပန်းချီပေးတဲ့ ကီးချိန်းလေးကို ကျွန်တော်ကြိုက်လွန်းလို့ ဘယ်နေရာမှာ သုံးရမှန်း မသိဘူး ဖြစ်နေတယ် ဒီအတွက် ကျွန်တော်က ယွန်းပန်းချီကို သီးသန့် ထပ်ကျွေးချင်သေးတာ ဘယ်လောက်ကြာမှာ လဲ"

"တစ်ပတ်ပါ"

နွေသစ်တစ်ခုအတွက် မင်္ဂလာသတင်းပေပဲ။

မိမိ စိတ်ဝင်စားနေသူထံမှ တန်ပြန်စိတ်ဝင်စားခြင်းကို သိရှိခံစားလို က်ရသဖြင့် ပျော်ရွှင် ကြည်နူးသွားလေသည် ။

"ဘယ်မှာ တည်းမှာ လဲ"

"သံတဲ ဟိုတယ်မှာ ပါ"

"ဒါပဲနော် ကားထွက်တော့မယ် ယူဆီကဝယ်တဲ့ ကားဘီးနဲ့ ပထမဦးဆုံး ပုဂံမြေကို နင်းစေ တယ်ဆိုတာ ယူသိစေချင်လို့ ပါ"

ယွန်းပန်းချီ ပြောပြောဆိုဆို စက်ခလုတ်ကို ပိတ်လိုက်သည်။ ညက သူပြောချင်တာပြောပြီး ဖုန်းကိုဦးအောင်ပိတ်ကာ အနိုင်နှင့်ပိုင်းသွားသူကို သူတုန့်ပြန်လိုက်နိုင်ပြီဖြစ်၍ ယွန်းပန်းချီ ပျော်ရွှင် သွားလေသည်။

ဘာကြောင့်များ မိမိစိတ်ဝင်စားနေသူအပေါ်ကို အနိုင်ယူချင်ရတာလဲ။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာမှာ ခွင့်လွှတ်ခြင်း၊ အနစ်နာခံခြင်းတွေ ပါဝင်သည် ဟု ဆိုလျှင် သူ ဘုန်းခန့်ကျော်အပေါ် အနိုင်မယူသင့်ဟု တွေးလိုက်မိလေသည်။

ချစ်သူတွေမှ မဖြစ်ကြသေးဘဲ။ ယခုမှ လေ့လာနေရုံသာ ရှိသေးတာပဲ။ အနိုင်ယူသင့်ပါတယ် ဟု တွေးလိုက်ပြီး ကားရှိရာသို့ လျှောက်ခဲ့လိုက်သည်။

"ဦးထွေး ရယ်ဒီပဲလား"

"ရယ်ဒီပဲ မိန်းကလေး"

ဘုန်းခန့်ကျော်ထံသို့ ရောက်နေသော စိတ်အာရုံကို ဖြတ်တောက်လိုက်ပြီး မိမိအလုပ်ထဲသို့ နစ်မြုပ် လိုက်လေသည်။

နိုင်ငံခြားသားဧည့်သည် များ တည်းခိုသော ကန်တော်ကြီးဟိုတယ်သို့ သွားခေါ်ပြီး ပုဂံဘက် သို့ ခရီးထွက်ခဲ့သည်။

အလုပ်တာဝန်ကို လစ်ဟင်းမှုမရှိစေရန် ဦးစားပေးလွန်းတက်သော ယွန်းပန်းချီအနေဖြင့် နှလုံးသားကို တံခါးခေါက်သံပေးကာ ပုတ်နှိုးလိုက်သောအချစ်ကို လောလောဆယ် လျစ်လျူရှုလိုက် လေတော့သည်။

အချစ်ဆိုတာ ဖန်တီးယူစရာမလိုဘဲ သူ့အလိုအလျောက် ရောက်လာ
ခြင်းက ပိုကောင်းမည် ဟု ခံယူ လိုက်လေသည်။ ။

သို့သော် ဘယ်အရာမဆို ကြိုးစားပမ်းစားဖြင့် ရယူခဲ့သော အရာဟူ
သမျှကို တန်ဖိုးထား တက်သည် မှာ လူ့သဘာဝ၊ လူ့မနောဟု မေ့ထား၍
တော့ မရနိုင်ပါချေ။

အချစ်မှာ လည်း အစွန်းတစ်ဘက်ကို မရောက်ဖို့ ဘဲ အရေးကြီးလေ
သည်။ ။

အခန်း (၃)

တူတူ တူတူ။

ထူးထူးဆန်းဆန်း တယ်လီဖုန်းခေါ်သံ ပေါ်ထွက်လာသဖြင့် အိပ်ရန်
တာရှည်နေသော ယွန်းပန်းချီ နှုတ်မှ

"အလို ထူးထူးဆန်းဆန်း"

ဟု ပင် ထွက်ပေါ်သွားသည် ။

အနှောင်အဖွဲ့ကင်းမဲ့စွာဖြင့် နေတက်ခဲ့သော ယွန်းပန်းချီအတွက်
နောက်ဆံတင်းကာ ဖုန်းဆက်သွယ်မည့် သူလည်း မရှိခဲ့ပါချေ။

"ဟယ်လို"

"အိပ်ပြီလား ယွန်းပန်းချီ"

"ရှင်"

နှလုံးသားက ရင်ကိုဖောက်ခွင်းထွက်မတက် ခုန်ပေါက်သွားလေ
သည် ။

မျှော်လင့်မိသော်လည်း မထင်မှတ်ထားသော ဘုန်းခန့်ကျော်၏
ဆက်သွယ်မှု ဖြစ်လေသည် ။

"ကျွန်တော့် အသံမှတ်မိရဲ့ လား ဘုန်းခန့်ကျော်ပါ။ ခင်ဗျားမအိပ်ချင်

သေးဘူးဆိုရင် ရီဆက်ရှင် ကိုထွက်ခဲ့ပါလား လသာတဲ့ ညလေးကို
ကော်ဖီသောက်ရင်း ကျွန်တော်နဲ့ အတူ ဝိုင်းဝန်းခံစားပေးပါ လား။"

"အိုး ရှင်ဒီကို ရောက်နေတယ် အလုပ်ကိစ္စနဲ့ ပဲလား။"

တစ်ဖက်သား၏ ဖိတ်ခေါ်ချက်ကို မူဖို့ စိတ်ကူးမရ လိုက်ခြင်း
အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကျိန်ဆဲမိလိုက်သည်။ ။

မတက်နိုင်။

အချစ်မှာ စွမ်းအားရှိနေသည်။ ။

သူဖြစ်ချင်ရာကို အကြောက်အလန့်မရှိ ရင်ဆိုင်ရဲသော စွမ်းအားဖြစ်
သည်။ ။

ညအိပ်အင်္ကျီကို ပြန်ချွတ်ပြီး ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ဘလောက်စံအင်္ကျီနှင့်
မာစရိုက်လုံချည်ကို ဝတ်လိုက်သည်။ ။

အခန်းကို လော့ချပြီး ထွက်ခဲ့လိုက်သည်။ ။ မကြာခဏ လာရောက်တ
ည်းခိုနေကျဖြစ်၍ ဟိုတယ်ဝန်ထမ်းအားလုံးနှင့် ရင်းနှီးနေပြီးသားဖြစ်သ
ည်။ ။

တိုးရစ်တွေလည်း မအိပ်သေး။

မြင်းလှည်းကို အမိုးသိမ်းပြီး ကြယ်တာယာပေါင်းစုံ ခစားဝန်းရံနေ
သော လရောင်နှင့် လရောင်နမ်းထားသော ပုဂံမြို့၏ အလှတရားကို
အပြည့်အဝ ခံစားနေကြသည်။ ။

ရီဆက်ရှင်၌ ရပ်စောင့်နေသော ဘုန်းခန့်ကျော်ကို ရှင်းသန့်စွာ တွေ့
လိုက်ရသည်။ ။ တီရှပ် မီးခိုး ပြာရောင်လေးနှင့် ချည်ချောပုဆိုးခဲရောင်
အကွက်စိပ်ကလေး ဝတ်ထားသော သူ၏ ခန့်ညားမှုမှာ ကြည့်ကောင်း

နေသည်။ ။

"လာ ယွန်းပန်းချီ ဧရာဝတီမြစ်ထဲကျနေတဲ့ လအရိပ်ကိုပဲ ငေးမလား ၊ ကောင်းကင်ထက်က လမင်းကိုပဲ ငေးမလားရတယ်၊ ဒီနေရာက သိပ် လှတယ်"

"အင်း ကျွန်မရောက်တိုင်း နေနေကျနေရာပဲ။ ဒီနေရာမှာ ရှင်နဲ့ အကြိုက်တူသွားပြီ"

ကြိမ်ခုံဝိုင်းတစ်လုံးကို ဆွဲယူကာ ဘုန်းခန့်ကျော်နှင့် ဘေးတိုက် လည်း မကျ၊ မျက်နှာချင်းဆိုင် လည်း မကျသော ထောင့်အနေအထားကို ယွန်းပန်းချီ ရွေးချယ်လိုက်သည်။ ။

သူလိုကိုယ်လို ညအလှကိုခံစားရင်း စကားပြောဆိုနေကြသူအတွဲ များ ၊ အဖွဲ့လိုက်သူငယ်ချင်း များ ၊ အုပ်စု လိုက်လေးများကိုလည်း တွေ့ ရသည်။ ။

"ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ပုဂံလာဖူးတယ်၊ ဂစ်တာတီးကြ၊ မြင်း လှည်းလျှောက်စီးကျ၊ စက်ဘီးပြိုင်စီးကျနဲ့ ပျော်ခဲ့ဖူးကြတယ်"

ဘုန်းခန့်ကျော်၏ နိဒါန်းစကားများက ဘာကိုအရင်းခံသော ခေါင်းစဉ်အောက်က ဖြစ်လေ မလဲဟု ယွန်းပန်းချီ တွေးနေမိသည်။ ။

ထိုစဉ် စားပွဲထိုးက ကော်ဖီနှစ်ခွက်နှင့် ရေနွေးကြမ်းခါတ်ဖူး၊ ပန်းကန်များ လာရောက်ချပေး နေသဖြင့် ဘုန်းခန့်ကျော် စကားကို ရပ်နား လိုက်သည်။ ။

စားပွဲထိုးပြန်သွားမှ

"နောက်ပြီး ငယ်စဉ်က မိသားစုနဲ့ လည်း ဒီအတိုင်းပဲပျော်ရွှင်တယ်၊ စားသောက်၊ ဆော့ကစား ပြီး မောမောနဲ့ ထိုးအိပ်ခဲ့တယ်။ ခုလို သာယာ

တဲ့ ညချမ်းကို ခံစားရကောင်းမှန်းမသိခဲ့ဘူး။ ယွန်းပန်းချီ ကော ဒီလိုည မျိုး ခံစားဖူးလား"

ယွန်းပန်းချီ ပြုံးလိုက်မိသည် ။

တကယ်တော့ ဂုဏ်သရေရှိ အသိုင်းအဝိုင်းကြားမှ မိန်းမပျိုများ နှုတ်ဖျားတွင် ရေပန်းစား နေသော ဘုန်းခန့်ကျော်သည် မိန်းမများကို စိတ်ဝင်စားတက်သော၊ အထူးသဖြင့် လှပသောမိန်းမ များကို ခင်မင်တက်သော၊ တွဲတက်သော၊ မျက်နှာများ သောသူအဖြစ် ထင်ရှားခဲ့သည် ကို ယွန်းပန်းချီ သိရှိခဲ့သည် ။

လှပသော မိန်းမများ ထဲတွင် တစ်ယောက်အပါအဝင်ဖြစ်သော မိမိကို ဘုန်းခန့်ကျော်က ချဉ်းကပ်ခြင်းသည် အထူးအဆန်း မဟုတ်ပါဘဲ သာယာမိလေသည် ။

"ဘာပြုံးတာလဲ ယွန်းပန်းချီ"

"ရှင်အပြောတွေကို သဘောကျမိလို့ လေ"

"အပြောမဟုတ်ပါဘူး တကယ်ခံစားရတာကို ပြောပြတာ"

"ထားပါတော့ ခု ရှင် ပုဂံကို ဘာကိစ္စနဲ့ ရောက်လာတာလဲ"

"အလုပ်ကိစ္စတစ်ခုခုနဲ့ ဆိုပါတော့ ကျွန်တော်မေးတာကို ဖြေဦးလေလသာတဲ့ ညမျိုး ခင်ဗျား ခံစားဖူးသလား ဆိုတာလေ"

"လူပဲရှင်။ လူဆိုတာ ခံစားတက်မှ လူပီသတယ်လေ သဘာဝအလှအပတွေကို မြတ်နိုးခံစား တက်တာပေါ့ရှင် ယခင်အခေါက်တွေတုန်းက ကျွန်မ ဒီနေရာမှာ တစ်ယောက်တည်းထိုင်ပြီး ကော်ဖီ သောက်ခဲ့တယ်။ ခု ရှင်နဲ့ ဆိုတော့ မဆိုးပါဘူး စကားပြောဖော်ရတယ်"

"ကျွန်တော်က ကြည်နူးမှုဆိုတာကို နားလည်လာတယ်"

ယွန်းပန်းချီ ဇေဝဇဝါ ဖြစ်သွားရသည်။ ။

ဒါ ပရိုပိုစ်လုပ်တဲ့ စကားများ ဖြစ်လေမလား။

"လပြည့်ညရဲ့ အလှအပကို တစ်ယောက်တည်း ခံစားတာထက် အဖော်နဲ့ အတူတကွ ခံစားရ တာမျိုးဟာ သိပ်ကို ကြည်နူးစရာကောင်း တဲ့ ပြည့်စုံမှုဆိုတာကို အခုမှ သဘောပေါက်လာတယ်"

ယွန်းပန်းချီ နှုတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။ ။

"ကျွန်တော်တို့ အသက်တွေ မငယ်ကြတော့ဘူးထင်တယ် ယွန်းပန်းချီ အသက်လည်း ကျွန်တော်နဲ့ ရွယ်တူပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်ထင် တယ်"

"ကျွန်မ အသက်ကို မေ့ထားလိုက်တယ် အိုမင်းခြင်းကို ကျွန်မ ရင်မ ဆိုင်ချင်သေးဘူး အိုမင်း ခြင်းအတွက် ပြင်ဆင်ဖို့ ကို မလိုချင်သေးတာ"

"ယွန်းပန်းချီ"

"ပြောပါ ကိုဘုန်းခန့်ကျော်"

ကော်ဖီခွက်ကိုယူကာ တစ်ငုံလောက် သောက်ချလိုက်သည်။ ။

ရင်ထဲလှုပ်ခတ်နေမှုကို ကော်ဖီတစ်ချိုက်က ငြိမ်သက်သွားအောင် ပြုပြင်ခြင်း မစွမ်းဆောင်နိုင်ပါလား။

"ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော် အကြိုက်ချင်းတူတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သတိ ထားမိရဲ့ လား"

ယွန်းပန်းချီ ခေါင်းခါလိုက်သည်။ ။

ဒါ မာယာတစ်မျိုးဟု အလိုအလျောက်နားလည်သည်။ ။

ဒါဖြင့် ကျွန်တော်ပြောမယ် စိတ်ဝင်စားရဲ့ လား"

"ဝင်စားပါတယ်"

"ခင်ဗျား ဘာအရောင်ကြိုက်သလဲလို့ ကျွန်တော်မမေးဘဲနဲ့ ပြောနိုင်
မယ် ခင်ဗျား မီးခိုးရောင်ကိုကြိုက်တယ် စွဲစွဲမြဲမြဲ ဝတ်တက်တယ်"

"မှန်ပါတယ် ရှင်လည်း ဒီလိုပဲ မှတ်လား"

"ဟုတ်တယ်"

"နောက် လွတ်လပ်စွာ နေချင်တယ်။ အနှောင်အဖွဲ့ကို မနှစ်သက်ဘူး
"

"ဟုတ်မယ်ထင်တယ် ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အနှောင်အဖွဲ့တွေ များ
ပြားစွာ ချည်နှောင်တက်တဲ့ အိမ်ထောင့်တာဝန်ကို ကြောက်နေတဲ့ အတွက်ပဲ"

"ကျွန်တော်လည်း ဒီလိုပဲလေ။ ခု ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လောက်လွတ်
လပ်သလဲ။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားက ပုဂံကို သွားမယ်ဆိုတာ သိလိုက်ရ
တော့ ကျွန်တော်လည်း သွားချင်တာနဲ့ ထထွက်လာခဲ့တယ်
ဘယ်လောက်လွတ်လပ်သလဲ ဒါပေမယ့် တစ်ယောက်တည်း လာခဲ့ရ
တာ ငြီးငွေ့လွန်းနေတဲ့ အချိန် ခုလို ခင်ဗျားနဲ့ အတူထိုင်ပြီး လှပတဲ့
ညချမ်းလေးကို ဖြတ်သန်းရတဲ့ ခံစားမှုဟာ ကျွန်တော့်အတွက် ဆန်း
သစ်နေတယ်"

ယွန်းပန်းချီ ရင်ခုန်စွာဖြင့် ဘုန်းခန့်ကျော် မျက်ဝန်းကို စိုက်ကြည့်လို
က်မိသည် ။

အကြည့်ချင်းဆုံမိကြသည် ။

ရင်တွင်းသို့ထိုးဖောက်သော အကြည့်စူးများ ဖြစ်သည်။ ။

ဘုန်းခန့်ကျော်မျက်ဝန်း၏ ရွန်းလက်တောက်ပမှုက ယွန်းပန်းချီ၏ မျှော်လင့်ခြင်းကို ပြည့်ဝစေသော ချစ်ရည်ရွန်းလက်သော အကြည့်များ ဟု သိလိုက်ရသဖြင့် ရင်ခုန်သံစဉ်များ မြန်ဆန်လာသည်။ ။

"ယွန်းပန်းချီ"

"ပြောလေ"

"ကျွန်တော် ယွန်းပန်းချီနဲ့ အတူ ခုလို လပြည့်နေပေါင်းများစွာကို ကျော်ဖြတ်ချင်တယ်ဗျာ"

သူစကားတက်တိုင်း၊ လျှာအရိုးမရှိတိုင်း၊ လှည့်ပတ်ပြောဆိုနေသော စကားများ လားဟု စဉ်းစားမနေချင်တော့။ ။

နှလုံးသား၌ ခုန်ပေါက်နေသော အချစ်သံစဉ် စည်းချက်တို့က ယွန်းပန်းချီ၏ စဉ်းစားတွေးခေါ်မှုတို့ကို မှုန်ဝါးသွားစေသည်။ ။

"ကျွန်တော် ခိုင်ခိုင်မာမာ ပြောရဲပါတယ် ကျွန်တော် ယွန်းပန်းချီကို လက်ထပ်ချင်တယ်။ ဒါ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ပထမဦးဆုံးနဲ့ နောက်ဆုံး ပြောတဲ့ စကားဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ယွန်းပန်းချီ ယုံကြည်လက်ခံပေးပါ"

ယွန်းပန်းချီ နှုတ်တို့ အာစေးထည့်ထားသကဲ့သို့ ပိတ်နေလေသည်။ ။

စကားအရာ၌ အင်မတန် သွက်လက်ချက်ချာလှသော ယွန်းပန်းချီအတွက် အချစ်၏ ဖမ်းစားမှု ဝယ် ဝပ်စင်းငြိမ်သက် သွားလေပြီလား။

"တစ်ခုခုတော့ အဖြေပေးပါ ယွန်းပန်းချီ"

"ချစ်တယ်"

ဟူသောစကားကို ကျော်လွန်ကာ လက်ထပ်ခြင်းကို တောင်းဆိုသော

ယောက်ျားတစ်ဦးက သူ့ကိုယ် သူ ယုံကြည်မှု အပြည့်ရှိနေတာကိုတော့ ယွန်းပန်းချီ လက်ခံချင်သော်လည်း မိန်းမတစ်ယောက်ကို အထင်သေးစွာ လျှော့တွက်ခြင်းကိုတော့ လက်မခံချင်။

ထို့ကြောင့် ...

ချက်ချင်းပင် သူ့အကြည့်လွဲဖယ်ကာ

"ဒီအသက်ဒီအရွယ်အထိ စောင့်ထိန်းလာခဲ့ရတဲ့ နှလုံးသားရေးရာကိစ္စက တစ်ထိုင်တည်း အဆုံးအဖြတ်ပေးရလောက်အောင်တော့ ကျွန်မ မိုက်ရှူးရဲမဆန်သေးပါဘူး ကိုဘုန်းခန့်ကျော် စဉ်းစားခွင့် ပေးပါဦး"

"စဉ်းစားခွင့် လိုသေးလို့ လား။ နှလုံးသားကိစ္စကို ခေါင်းနဲ့ ဆုံးဖြတ်ဖို့ လိုသေးလို့ လား ယွန်းပန်းချီ"

"လိုပါတယ် ရှင်တို့ ယောက်ျားတွေက နားမလည်နိုင်တဲ့ ခံယူချက်ဟာ မိန်းမသားတွေ ရင်ထဲမှာ အမြဲရှိနေတက်တဲ့ အငုံစိတ်ခေါ်မလား၊ အငုံစိတ်ခေါ်မလား၊ အမြဲတေစိတ်ခေါ်မလား မသိနိုင်တဲ့ ချစ်ခြင်းရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ဟာ နှလုံးအိမ်ထဲမှာ ရှိနေတက်ကြတယ်။ အဲ့ဒီစိတ်ကို တူးဖော်ကြည့်ချင်သေးတယ်။ မှားယွင်းစွာ တူးဖော်မိသွားရင် ဘဝတစ်ခုလုံးမှာ အနာတရ ဖြစ်သွားတယ် အဲ့ဒီ အနာတရဟာ ကင်ဆာရောဂါထက် ကြောက်စရာကောင်းတက်တယ်လို့ ကျွန်မထင်တယ် ဒါကြောင့်ပါ ကျွန်မကို အချိန်ပေးပါ။

"ဘယ်နှရက်လဲ"

"ရက် ... အင်း ... ရက်ပိုင်း ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်မယ်၊ လပိုင်း ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်မယ်၊ နှလုံးသား တည်ဆောက်မှုအပေါ် မူတည်ပြီး ရှင်းလင်းတဲ့ အဖြေတစ်ခုကိုတော့ ကျွန်မရှာဖွေတွေ့ရှိမှာ ပါ။ အဲ့ဒီအချိန်ရောက်

ရင် ကျွန်မ ကိုဘုန်းခန့်ကျော်ကို ပေးပါ့မယ်"

"ကောင်းပြီ ဒီကြားထဲတော့ ကျွန်တော်တို့ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းတွေ အနေနဲ့ တွေ့ဆုံခွင့်တော့ ရနေနိုင်တယ်ပေါ့"

ယွန်းပန်းချီ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ ။

ပြောလိုက်စမ်းပါလားရှင်။

ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်တကယ်ချစ်တာပါလို့ တစ်ခွန်းလောက်ပဲ ပြော လိုက်စမ်းပါလားရှင်ဟု ယွန်းပန်းချီရင်ထဲ အကြိမ်ကြိမ် အော်ဟစ် တောင်းဆိုနေသံကို ဘုန်းခန့်ကျော် မကြားချေ။

နုတ်မှ ဖွင့်ဟပြောဖို့ ကို တော့ဖြင် ယွန်းပန်းချီ၌ မာနရှိနေသည် ။

သူသည် လည်း ပဲ အခြေသတင်းကြီးသည့် ရွှေမင်းသမီးအဖြစ် ပုရိ သတို့ ၏ ပါးစပ်ဖျားတို့ ၌ ရေပန်းစားနေသူ ဖြစ်ခဲ့သည် ပဲ ။

အသက်အရွယ်အရတော့ မိန်းမသားတစ်ယောက်အတွက် အိမ်ထောင့်ပြုသင့်ချိန်ကို ကျော် လွန်နေလေပြီကိုသိသော်လည်း အချစ်ကို တန်ဖိုးထားကာ ကိုယ်ချစ်ကိုတော့ ရူးရူးမိုက်မိုက်လေး သိမ်းပိုက်ထားလိုက်ချင်သေးတယ်။

ထို့ကြောင့် အလွယ်တကူရရှိသောအရာထက် ခက်ခဲစွာရရှိသောအရာကိုမှ တန်ဖိုးထားတက် သော လူ့သဘာဝအရ ဘုန်းခန့်ကျော်အား သူ့ဘဝကို လွယ်လင့်တကူ မပေးအပ်ခြင်းသည် သူ့အမှားမ ဟုတ်ဘူးဟု ယွန်းပန်းချီ ခံယူလိုက်ခြင်းဖြစ်သည် ။

မနက်ဖြန် ခင်ဗျားသွားမယ့် အစီအစဉ်မှာ ကျွန်တော်ကော လိုက်လို့ ရသလား"

"ရပါတယ် ဒါပေမယ့် ရှင်ကျွန်မကို ကတိတစ်ခုတော့ ပေးရလိမ့်မယ်"

"ဘာကတိလဲ"

"ကျွန်မဧည့်သည် ကိုရီးယားမလေးတွေကို ရှင် စိတ်မဝင်စားပါဘူး၊ မရောဘူးဆိုတဲ့ ကတိပဲ"

ဘုန်းခန့်ကျော်က ရယ် လိုက်လေသည်။ ။ သူ မှ င်တက်မိသွားသည်။ ။ ရယ်လိုက်သည့်အခါ ဘုန်းခန့်ကျော်သည် ပို၍ စွဲမက်ဖွယ်ကောင်းလေသည်။ ။ သွားတက်ကလေးများ ပေါ်ပြီး ညီညာသော သွားစွယ်တန်းကလေးများ ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် လက်သွားပုံမှာ သူ၏ စိတ်အာရုံထဲ မည်မျှကြာကြာ စွဲထင်နေမည်ကိုတော့ဖြင့် ...
